

Der var der fremsat Spørgsmaal af en af vore Retslærde, om der ikke skulde gives Erstatning til den, der uskyldig er bleven holdt i Varetægtsfængsel. Vi havde denne Sag fremme i Sessjonen 1865—66, vi havde allerede da vedtaget, at Erstatning til en Saadan skulde Staten give. Denne Tanke er nu optagen af Formanden for Rjøbenhavns Sø- og Handelsret og stod paa Dagsordenen ved Mødet i Norge. Af hvilke Grunde den ikke kom frem, skal jeg ikke sige. Det forekommer mig da at være den uretfærdigste Ordning, der vel kan tænkes, at Staten har Ret til at gribe enhver af sine Borgere, som den har Mistanke til, sætte ham i Fængsel efter en Kjendelse, lade ham sidde i Uger, ja stundom i Maaneber. Han gaar bort, hans Uskyld er bevist, det er end ogsaa bevist, at der ikke er den ringeste Anledning til at have Mistanke til ham, og saaledes gaar han bort med kræntet Navn, med ødelagt Stilling Livet igjennem, uden at Staten giver ham Noget som helst i Dpreisning. Jeg indrømmer, at det er vanskeligt at drage den Grændse, der skal drages, for, at Hensynet til Staten, til Retsstilstanden kan ske Fyldest. Men det burde ikke ubeløkke os fra i den Henseende at tilstræbe en anden Art af Retsfærdighed end den, vore retslige Forhold nu tilstede. Jeg nævner altsaa dette. Jeg nævner Spørgsmaalet om Advokater for at fremme den Uformuendes Ret, og jeg nævner Statens Migt til at give Erstatning for den Uskyldiges Varetægtsfængsel.

Det har interesseret mig, ikke overrasket mig, men interesseret mig at se, at den høitærede Kirkeminister har gjort en saa resolut Anvendelse af den Smøbekommen, der blev vist ham i Theatersagen. Det kan jo ikke negtes, at den høitærede Kirkeminister har Logiken paa sin Side, og at vi, som ikke holde af Skuffesystemet, maa sige, at hvis den Ordning virkelig viser sig holdbar, som det høitærede Flertal i Forening med Regjeringen indførte i Fjor angaaende Theatret, da er det naturligt, at vi komme til den Udvei, som den høitærede Minister allerede iaar foreslaar. Men jeg antager ikke, at det høitærede Flertal vil gaa saa vidt strax — det synes ogsaa at fremgaa af den erede Ordførers Udtalelser — strax at drage Konsekventserne af deres Setre paa dette Punkt i Fjor. — Det er gaaet overordentlig interessant med enkelte Medlemmer af det erede Flertal. Principaliter have de staaet paa, at Theatret skulde gaa over til privat Drift, man vilde ikke have med det at gjøre, men man blev staaende ved det Bestaaende, Theatret under Statens Bestyrelse, men saa vidt mulig selvstændigt med den økonomiske Opgave at arbejde sig op til at kunne undvære Statens Tilskud; man kom derefter til med Gud og Haar at overlevere Theatret under Statens Forborg og i Statens finantsielle Pleie. Svad Underskud der blev, skal ikke engang som før søges ved Tillægsbevilling, naar blot de

enkelte Udgiftsposter holdes indenfor de angivne Grændser. Det kan blot udskrives af Statskassen; om Indtægten staar opført som ifjor med 700,000 Kr. og realiter er gaaet ned til 300,000 Kr. paa Grund af Et eller Andet, nu vel, det er efter Texten et Underskud, der udskrives uden videre af Statskassen. Ifjor glædede man sig over, at det var det samme Forslag, der var fremme i Fællesudvalget. Dette var naturligvis en Feil; thi det Forslag, der var fremme i 1877—78 i Fællesudvalget, gik ud paa, at Staten skulde yde et vist bestemt Bidrag; saa skulde Theatret komme ud af det dermed. Men vi vide jo meget vel, at dette Forslag var kun et Led af Rjøben; thi ved Siden deraf stod de to Forter, som man ifjor opgav, og som jeg før talte om. Man gik altsaa ind paa dette Theatervesen i en anden Skikkelse, og hvad der allerede nu foreligger, peger paa, hvilke Resultater vi derved ville komme til. Jeg udtalte min Loviol om den nye Ordning allerede ifjor, men jeg turde ikke være med til at søge den forandret, idet min neutrale Stilling hød mig at være forsigtig. Afdrag og Renter til Sørs Akademi udgjøre c. 58,000 Kr., og hvis de vare opførte med paa Budgettet, vilde Underskudet i Forening med det iøvrigt anslaaede Underskud udgjøre 87,000 Kr. Der er paa Dekorationer og Maskineri en Nedgang af 16,000 Kr., som muligvis dog ikke er ægte. Jeg veed ikke, hvorvidt denne Nedgang blot repræsenterer Udsættelse af Noget, der kommer igjen ad Nare, naar visse Hjemper med Hensyn til Budgettet i Nar ere fjernede, eller om Mindreudgiften kan anses som normal. I første Tilfælde maa jeg lægge denne Udsættelse til for at faae det egentlige Underskud. I det andet Tilfælde, altsaa hvis det skulde blive ordinært, at vi kunne nære os med de 56,000 Kr., giver det en mærkelig Illustration til den Raskhed, hvormed man ifjor bevilgede Budgettet, hvilket man da ogsaa i al Uerbødhighed tillod sig at gjøre det erede Flertal opmærksom paa. Man satte den Gang som Udgift til Maskineri og Dekorationer 52,000 Kr. — jeg tror endogsaa, man begyndte med 56,000 — og det uagtet man ikke behøvede mere end 36,000; det røber den eiendommelige Indsigt hos Folkethinget i disse Enkeltheder, i Tillid til hvilken dette Theaterbudget er fremkommet. Ifjor lod man nu staa de som Forestillingsindtægt opførte 700,000 Kr. — det var jo altid Noget, der kunde staa, medens man i Nar kommer Sandheden nærmere ved kun at sige 657,000 Kr. Man veed jo ikke, hvilke Bestemmelser der kunne tages om Priserne, hvormod der nu forhandles, og det er ikke udelukket, at efter det Budget, der nu foreligger, kunne vi komme langt højere med Underskudet, end her er Tale om. Vel fandt, det er Flertallets eget hjære Bavn, og det kan jo ikke saaledes roffes; men jeg vil indrømme, at hvis dette Budget skulde være vedvarende, være evigt-